

der i sin Tid fremførtes imod det, da det blev etableret i Loven af 31te Marts 1860, men de fremtræde nu saa at sige i illustreret Skikkelse, hvilket de ikke dengang gjorde, idet man nu har 8 Aars Erfaring for sig, og det forekommer mig, at dette er det bedste Vidnesbyrd for, at man ikke bør beholde dette System. Der er deels Hensynet til Statskassen, som jeg strax skal komme til, deels sætte selve Embedsmændene ikke Pris paa det, men holde mere af at have faste, bestemte Summer. (S. N. Hansen: Ja, det er rimeligt!) Ja, det er høist rimeligt, fuldkomment rimeligt, at de ønske at vide, hvorledes de skulle indrette deres Deconomi for at kunne komme igjennem. Desuden maa det ikke oversees, at man ved dette Princip, selv om det forresten var rigtigt, selv om det svarede til Hensigten, at skaffe Embedsmændene et Equivalent, dog er bleven staaende paa Halvveien. Det er jo ikke den fulde Mening, der fremkommer, naar man samtidig med, at en Tønde Rug koster 10 Rd. og en Tønde Dug 7 Rd., bliver staaende ved 6 Rd.; man har allerede der, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) igaar bemærkede, seet sig nødsaget til at afbryde den Hensigt, hvori man har fastsat Sædprincippet. Naar jeg dernæst som Finantsminister paa Statskassens Begnie skal ytre min Anskuelse om dette System, siger jeg ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at det er meget for kostbart og bevirker meget for store Fluctuationer i hele Budgettet; thi det er efter vore Forhold aldeles inden Bagatel, om Budgettet varierer med en Sum fra Nul til 134,000 Rd. Jeg beder imidlertid ærede Medlemmer at lægge Mærke til, at denne Fluctuation allerede kan fremkomme, naar vi blive staaende med dette Princip i den Udstrækning, det hidtil har havt, men skal det ogsaa gjøres gjældende s. Ex. med Hensyn til de Lønninger, der udredes af særlige Fonds, og vil man tænke sig Systemet anvendt paa de Embedsmænd, der nu er Tale om at sætte paa samme Vilkaar som dem, hvorunder de kongerigste hidtil have staaet, vil Fluctuationen jo blive langt større. Desuden har man i de seneste Lønningslove, man har vedtaget, ikke optaget Principet, saaledes ved den store bethdelige Lønningslov, der ifjor blev vedtagen

for Hæren; der var intet Menneffe, som tænkte paa at indføre det deri. Det er som sagt en afgjørende Betragtning for mig, at det vil blive meget for dyrt at blive staaende fast ved dette Princip, og det syldestgjør ikke den Hensigt, man havde dermed, nemlig at give Embedsmændene et Equivalent for Tidernes Dyrd. — Det glæder mig, at der dog var eet Punkt, hvori jeg var enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, og det var i hans Betragtning af Alderstilletaget, som ogsaa har været draget frem. Han meente, at det var det Rette, der var blevet valgt i Loven, idet man her var bleven staaende ved det saakaldte absolute Alderstilletag, og i den Henseende er jeg uenig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, dog ikke i Principet, i Betragtningen af disse Alderstilletags Bestaffenhed, men i Betragtningen af den Anvendelse, der her er gjort af det. Jeg er nemlig fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at disse absolute Alderstilletag ere et meget be kosteligt System ved store Etater, og ligesom man derfor har forladt det ved de militaire Lønningslove, saaledes ville de Herrer ogsaa finde i de Lønningslove, der senere ville blive Dem forelagte, at man overalt, hvor der er Tale om store Etater, er bleven staaende ved det saakaldte relative Lønningsstilletag, hvorefter det kommer an paa et vist Antal Embedsmænd. Der kan man gjøre det, fordi Chancen er større for, at Alderstilletag kunne erhverves i rimelig Tid efter Vedkommendes hele Stilling, men noget ganske Andet er det ligeoverfor den Begrænsning og Indskrænkning i Embederne, som man gjør her. Hvor der s. Ex. er Spørgsmaal om nogle og tredive Mænd, nemlig Conticherne, forekommer det mig, at Meningen med overhovedet at give Alderstilletag, nemlig Hensynet til Billighed og Vedkommendes hele Stilling, tilfiger, at man ikke kan forlange eller vente at beholde Folk i Tjenesten, naar man skal lade dem være afhængige af en anden foran dem staaende Mands Død. Jeg har altsaa troet, at Forholdene her i Ministerierne vare saaledes, at man med Rette kunde anvende det absolute Alderstilletag, og jeg er bleven bestyrket i, at dette ogsaa er rigtigt, derved, at Loven af 31te Marts 1860 har anerkjendt det, samt at